

سازماندهی ایرانیان در خارج کشور . سخنرانی منصور حکمت «حزب کمونیست ایران» ۴ ژوئن ۱۹۸۸

این نوشته توسط فرهاد وقاراز نوار پیاده و ادیت شده است .

این مسائل را روشن کنیم. دوم اینکه جریانهایی هستند که میخواهند سازمانهای ایرانیان را بوجود بیاورند و ما باید بدانیم موضع ما چیست و با این جریانات چکار میخواهیم بکنیم. و سوم اینکه در خود حزب دیدگاه واحدی وجود ندارد، یا لاقبل دیدگاه رسمی ابراز نشده و اگر کمیته خارج کشور بخواهد کارش را پیش ببرد، لازم است که یک موضع رسمی برایش وجود داشته باشد. ← ۲

سازماندهی ایرانیان در خارج کشور، قبل از این عملاً برای ما مطرح شده و حتی حزب ما به این بحث کشیده شده، بدون این که قبلاً سیاست روشنی را بصورت کتبی داشته باشد، عملاً به این بحث کشیده شده، عملاً اینجا و آنجا اظهار نظر کرده‌ایم، و حتی یک جایی اظهار نظرمان را تکذیب کرده‌ایم، مثلاً در شماره آخر رسانه. ما عملاً توی این بحث رفته‌ایم. بنابراین قاعدتاً باید

خلاصه بحثها و طرح سؤالات محوری من نکات اصلی بحث رفقا را ذکر میکنم، بعد پیشنهاد میکنم رفقا خودشان اثباتاً، اول در کلیات بحث اظهار نظر بکنند، بعد اگر معلوم شد که جزئیات مهم است، به آنها هم میپردازیم. خود طرح مسأله از این نظر ضروری است که مسأله قبل از این عملاً برای ما مطرح شده. یعنی مسأله

مصاحبه بیمرز با سعید آرمان در مورد رویداد های فرانسه

میشوند و به حاشیه رانده میشوند، عصیان بدیهی ترین عکس العملی است که محرومان به آن دست میزنند. این تنها وجه اصلی این قضیه نبوده و نیست. جنبه دیگر این ماجرا برخورد تبعیض آمیز و نژادپرستانه طبقه حاکم و دولتمردان فرانسه است. اجازه بدهید بیشتر این قضیه را بشکافیم. میلیونها انسان که از کشورهای قدیم مستعمره فرانسه به این کشور مهاجرت کرده اند و صدها هزار انسان دیگر که پناهنده شده اند، بعد از سه نسل و گذشت دهها سال زندگی در این کشور و حتی داشتن پاسپورت شهروندی ← ۳

بیمرز: اتفاقات اخیر شهرهای فرانسه تکانهنده بود، نظراتان را به اختصار برای خوانندگان بیمرز در این باره بیان کنید؟ سعید آرمان: اتفاق به هیچ وجه غیر منتظره نبود، آتش زیر خاکستر بود و بلاخره خود را به بهانه کشتن وحشیانه در جوان سپاه پوست بدست پلیس بروز کرد و شعله ور شد. در جامعه ای که میلیونها انسان از فقر و بیکاری جانشان به لب رسیده است و در آن تفاوت طبقاتی بیداد میکند و دره مابین فقیر و ثروتمند هر روز عمیق تر میشود و محروم ترین های جامعه زیر آوار سرمایه های کلان له

مصاحبه بیمرز با کیوان آذری دبیر سازمان سراسری در بلژیک در رابطه با اعتراضات پناهندگی در این کشور

این کشور وارد شده اند را اتخاذ کرده ، سیاست دیپورت و عدم پذیرش پناهجویان، تحمیل زندگی و معاش روزانه سخت به پناهجویان، زندانی کردن آنها و کودکانشان در «کمپهای» پناهندگی و تحقیر این هزاران انسان شرافتمند با تحمیل این نابرابریهای اجتماعی و اقتصادی در زندگی روزمره آنها، ← ۳

پناهندگان از چندین ماه پیش کمپینی را برای به رسمیت شناساندن حق پناهندگی تمام پناهجویان چه آنهایی که به صورت مخفی و چه آنهایی که در کمپهای پناهندگی هستند، شروع کرده است. دولت بلژیک سیاست ضد پناهندگی و راسیسم دولتی را علیه هزاران انسان که از کشورهای مختلف به

بیمرز: مدتی است که در بلژیک شاهد اعتراضات و تحصن پناهجویان هستیم، لطفاً در مورد چگونگی این اعتراضات و تحصن توضیح دهید. کیوان آذری: به همانطوری که در جریان هستید، سازمان سراسری پناهندگان ایرانی به همراه شورای

اولین سری از پناهندگان مخفی توسط سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد شمال به اداره مهاجرت معرفی و پرونده آنها بازگشائی شد

سازمان سراسری پناهندگان ایرانی و مریم از سازمان زنان مهاجر (سازمان رهایی زن) توضیحات لازم در مورد سیاست های جدید پناهنده پذیری دولت سوئد داده شد و مسئولین سازمان علاوه بر این پناهندگان کمپ های هارتس و یلیواره را از آخرین اخبار پناهندگی و سیاست های جدید مطلع کردند . امروز سه شنبه ۱۵ نوامبر اولین سری پناهندگان مخفی از کمپ های بودن و هارتس با کمک های مترجمی و حقوقی از طرف سازمان و با حضور نماینده ← ۴

از چند روز قبل مسئولین واحدهای سازمان با تلفن و نمایندگان سازمان در کمپ های مختلف جوابگویی سؤالات پناهندگان مخفی و منتظر در مورد سیاست های جدید پناهندگی دولت سوئد بودند . با فراخوان سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد شمال جلسه ای روز جمعه ۱۱ نوامبر با حضور پناهندگانی از کشورهای مختلف و بوسه استروم بک مسئول حزب چپ و مسئول کمون شهردر لوکال سازمان برگزار شد . در این جلسه بوسه استروم بک و غفور عباس نژاد از

خواهان لغو احکام صادر شده برای فعالین کارگری بشوید!

جمهوری اسلامی تعدادی از فعالین کارگری اول ماه مه ۲۰۰۴ شهر سقز را بعد از یکسال و نیم سرانجام به ۲ تا ۵ سال زندان و بعضی از آنان را به تبعید محکوم نمود. اسامی این کارگران عبارتند از: محمود صالحی به ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید ، جلال حسینی به سه سال زندان، محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدیپور هرکدام به ۲ سال زندان محکوم شدند. این کارگران جرمی جز تلاش برای برگزاری روز جهانی خود نداشته اند. آنان در تدارک برگزاری اول ماه مه ۲۰۰۴ شهرستان سقز بودند که توسط نیروهای سرکویگر اسلامی دستگیر و زندانی شدند و در نتیجه یک کمپین بین المللی قدرتمند آزاد شدند و از آن به بعد به بهانه های گوناگون تعدادی از این فعالین کارگری را هر از گاهی بازداشت و زندانی کرده اند که با تلاشهای جمعی در داخل و خارج ایران آزاد شده اند. اینبار نیز نباید گذاشت ← ۴

برگزاری اولین کنفرانس موفق کشوری نرویز

صفحه ۲
دو همجنسگرای دیگر در ایران اعدام شدند
صفحه ۴

بی مرز را تکثیر و پخش کنید

برگزاری موفقیت آمیز اولین کنفرانس سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد بلژیک

در تاریخ ۱۹ November 2005 اولین کنفرانس سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - واحد نروژ با موفقیت برگزار شد. کنفرانس با خوش آمد گویی به حاضرین و با اعلام يك دقیقه سکوت بخاطر کسانی که در راه رساندن خود به کشوری امن جان باختند شروع بکار کرد، سپس غفار غلام و یسی دبیر سازمان سراسری پناهندگان واحد نروژ شروع به سخنرانی کرد. ایشان اینگونه شروع کردند اساسا چرا مقوله ای بنام پناهندگی وجود دارد؟ چرا انسانها حاضرند از علایق شخصی خود بگذرند و مخاطرات زیادی را تقبل کنند و با جان خود

بازی کنند و در واقع هفت خان رستم را پشت سر بگذارند تا خود را به کشوری برسانند که در آن امنیت داشته باشند و حرمت انسانی آنها

محترم شمرده شود؟ وجود نظام ظالمانه سرمایه داری و نابرابری های موجود در آن پایه اساسی وجود

مسئله پناهندگی است تا این نظام ظالمانه وجود دارد. مسئله پناهندگی هم وجود دارد. غفار غلام ویسی در ادامه به سیاست دولت های اروپایی اشاره کرد و در مورد پیمان موسوم به "دولین" اظهار نظر کرد. او سپس به سیاست های دولت نروژ پرداخت و به میزان در صد قبولی از پناهجویان ایرانی اشاره کرد. سپس به فعالیت

پناهندگان افغانستان، آیتا فرزانه از سازمان رهایی زن و غفار غلام ویسی از سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد نروژ با حزب AP یکی از احزابی که دولت فعلی نروژ را تشکیل داده اند پرداخت. در این نشست مفصلا در مورد افغانستان از طرف یونس سلطانی صحبت شد سپس در مورد وضع ایران و سیاست دولت نروژ در برخورد با کیس های پناهجویان از طرف غفار و آیتا به مسئله زنان پرداخت.

جواب خانم Katherine

مسول بخش اتترانسپونال AP بدین شرح بود ایشان گفتند ۱- به مسئله افغانستان و ایران میپردازیم ۲-

یک سال گذشته واحد نروژ اشاره کرد در این بخش به نشست یونس سلطانی از مرکز انتگراسیون

کمپهای پناهندگی بهتر میشوند ۳- در کمپهای پناهندگی تمام پناهجویان باید زبان نروژی بیاموزند در صورتی که در دولت قبلی تنها پناهجویانی حق یادگیری زبان نروژی را داشتند که بعنوان پناهنده پذیرفته شوند ۴- در مورد زنان گفتند آنها بخصوص به مسئله زنانی که از کشور های اسلامی می آیند میپردازند. ما در این رابطه پرونده يك خانم ایرانی را که در "کریسه سنتر" میباشد با خانم Katherine در میان گذاشتیم و پرونده او را تحویل دادیم. سخنران بعدی یونس سلطانی از مرکز انتگراسیون افغانستان بود که در رابطه با مسئله پناهندگی و سیاست های دولت های اروپایی و دولت نروژ پرداخت و بیان کرد راه مقابله با سیاست های ضد پناهندگی مبارزه متحد و متشکل است. سخنران دیگر

از صفحه ۱ حکمت

سؤالاتی که ما مطرح کردیم برای طرح بحث بود. رفقایی به کافی نبودن آنها ایراد گرفتند و رفقایی هم مثل بهمن و ناصر به نادرستی این نوع طرح سؤال، که این خودش تلویحا استنباطهای غلطی را دارد. به هر حال خود رفقا اینجا حضور دارند و خودشان اثباتا میگویند که طرح درست بحث و مسائل گرهی بحث چیست. ولی همین قدر که این اظهار نظرها توانست مطلبی برای شروع بحث باشد، به نظر من خوب است.

نکته دیگر این است که روشن شدن موضعمان هنوز لزوما به معنی این نیست که ما قابلیت پیاده کردن آنرا داریم. بعضی از رفقا به این اشاره کردند که ما هر سیاستی داشته باشیم، تشکیلات خارج از کشور ما در آن وضعیتی نیست که بتواند آن سیاستها را پیش ببرد. به نظر من این بحث نباید اینجا مطرح باشد. اول ما دیدگاههایمان را روشن کنیم که چکار کردن درست است، بعد راجع به این که تشکیلات خارج کشور در چه فازی از حرکت خودش است و چطور میتواند به این ظرفیتها دست پیدا کند، میتوانیم پردازیم. اما این نباید روی بحث سنگینی کند. خاصیت این بحث این است که ابهاماتی که در داخل خود تشکیلات ما هست را خاتمه میدهد و یک دورنمایی را در مقابل تشکیلات میگذارد که بعدا باید به هر حال به چه سمتی برود. و خود داشتن این دورنما کمک میکند که

همین تشکیلات خارج، از الان جواب یک سری از سؤالاتش را داشته باشد و بداند نیروهایش را چگونه باید آرایش بدهد.

پاسخهایی که به سؤالات داده شده را فکر میکنم همه رفقا خواندهاند. من فقط خیلی خلاصه میگویم، اساسا تفاوتها بنظر میآید کجا هستند:

دو مسأله را باید از هم تفکیک کرد، یکی کار در بین ایرانیان که کسی منکرش نیست. یعنی هیچکس، حتی آن کسی که میگوید سازمان ویژه ایرانیان اصلا به هیچ صورتی لازم نیست، کار در بین ایرانیان را منکر نشده، بلکه سازمان ویژه برای ایرانیان را رد کرده. بعلاوه ما بطور علنی راجع به این مسأله صحبت کرده ایم و فکر میکنم این که حزب کمونیست معتقد است که در بین ایرانیها باید کار کرد، چیزی است که باید قاعدتا برای هر کسی روشن باشد.

مسأله دوم سازماندهی ایرانهاست و به نظر میآید اختلافاتی که هست، اینجاست. این اختلافها را میشود اینطور خلاصه کرد:

اول این سؤال که آیا ایرانیان با همین تعریف به معنی ایرانیان، با همین هويت، موضوع مستقلی برای کار سازماندهی ما هستند یا نه؟ یک عده از رفقا، بیشتر رفقا، میگویند نه. بخاطر اینکه بنظر این رفقا، ایرانیان بخودی خود در بر گیرنده خصوصیات طبقاتی و سیاسی ویژه ای نیستند که حزب کمونیست بیاورد و آن را به عنوان يك موضوع کار در خودی در نظر بگیرد و

بالفعل و بالقوه اینها با جمهوری اسلامی به عنوان يك رژیم معین، و وضعیتشان به عنوان پناهنده ها در کشورهای خارج و نیازها و مشکلات صنفی شان که ناشی از این وضعیت است. امیر تاذکر میدهد که این وضعیت سیاسی است. یعنی پناهنده در این جوامع در يك رابطه سیاسی قرار میگیرد و سازمانی که بنابراین ناشی میشود فقط يك سازمان صنفی نیست، يك سازمان صنفی - سیاسی است.

رققایی که به اصطلاح سازماندهی بر مبنای هويت ایرانی بودن را رد میکنند، اساسا سازماندهی کمپنی را در این فاز پیشنهاد کرده اند، که تقریبا تیتراهایی هم که برای کمپنها پیشنهاد میکنند، کمابیش یکسانند. رفقای دسته دوم، سازماندهی کمپنی را قبول دارند ولی به نوعی تشکل صنفی با جهت گیری و وظائف سیاسی قائل هستند که به هر حال تشکل ایرانیان است. رفیق غلام از يك تشکل صنفی - دمکراتیک حرف میزند، یعنی تشکلی که متکی به صنف ایرانیهای پناهنده است، ولی يك مبارزه دمکراتیک علیه جمهوری اسلامی را به پیش میبرد و بر مبنای پلاتفرم دمکراتیک علیه رژیم جمهوری اسلامی مبارزه میکند.

امیر تقسیم بندی سوسیالیستی دمکراتیک را نمیپذیرد و میگوید این سازمان سیاسی است بدون اینکه از پیش وجود حاکمیت سیاست رادیکال و سوسیالیستی در آن را از پیش، با تعریف کردنش بعنوان يك

سازمان در خودی برای ایرانیان، به این معنی، بوجود بیاورد. بهمن و ناصر و خسرو برای مثال میگویند که هدف، پیشبرد سیاستهای حزب است و باید دید کدام نیروها را برای این سیاستها میشود بسیج کرد، ممکن است هر ملیتی داشته باشند... باید از سیاستهای حزب خارج کشور شروع کرد و دید نیروهایش چه هستند.

در مقابل، رفقای دیگری، عمدتا غلام و امیر، بر موقعیت مشترک ایرانیان به عنوان پناهنده تأکید میکنند. تفاوتی که در بحث این دو رفیق هست، این است که غلام بیشتر به مسأله جمهوری اسلامی و رابطه این ایرانیها در مقابل جمهوری اسلامی انگشت میگذارد و امیر بیشتر موقعیت این پناهنده ها را در خود این کشورها، در درون همین جوامع، در تناقض با مثلاً راسیسم و فاشیسم و کل اوضاع سیاسی در همین جوامع تأکید میکند. البته هر دوی این دو رفیق به نکته دیگری اشاره دارند، که در این مورد آخر تذکر خسرو هم این است که اینست که حتی مسأله پناهندگی هم مختص ایرانیان نیست و اگر خواهیم وارد مسأله پناهندگی بشویم، پناهنده از کشورهای مختلف هست و مسأله پناهندگی خاص ایرانیها نیست.

به هر حال رفقایی که با يك نوع سازماندهی ایرانیان موافق میشوند، از موقعیت ویژه و مشترک ایرانیها حرکت میکنند در دو بعد: یکی وجود ضدیت اینها، ضدیت

سازمان دمکراتیک، درز بگیریم... باید تبیین درستی از مسائلش را بدست بدهیم، ممکن است سوسیالیستی باشد. این چیزی است که من از بحث رفیق گرفته ام. وجه مشترک کار سازمانی که همه پیشنهاد کردند مبارزات کمپنی است، اشکال کمپنی مبارزه است، مثل جنگ، مسأله زنان، آزادی زندانیان سیاسی و غیره. تفاوت عمدتا در وجود يك سازمان صنفی - سیاسی یا سازمان توده ای - دمکراتیک ایرانیان در خارج است حول يك پلاتفرمی به هر حال، که هر دو، هم امیر و هم غلام این پلاتفرمها را ارائه داده اند.

همه در جزئیات زیادی اظهار نظر کرده اند. اینجا قبل از اینکه از رفقا بخواهیم صحبتهایشان را اثباتا مطرح کنند، این نکات به نظر میرسد که يك موضع اصولی باید فاکتورهایی را مد نظر داشته باشد: یکی موقعیت عینی ایرانیها در این جوامع است - بالاخره باید برای این پاسخ داشته باشد. ممکن است گفته شود ایرانیها بخشی از پناهنده ها بطور کلی هستند. این شاید مثلا در سوئد یا فرانسه درست به نظر بیاید، ولی وقتی شما به ترکیه و یا پاکستان میروید، این مسأله به این صورت نمودار نمیشود. بخصوص وقتی به ترکیه و پاکستان نگاه میکنید، میبینید که اصلا این مبارزه بین این صنف معین با رژیمهای محلی و به اصطلاح ارتجاع در آن جامعه عملا به تشکلهایی هم شکل

از صفحه ۱ مصاحبه کیوان

ما راهی جز مبارزه متحد در مقابل این حرکت راست دولت بلژیک نداشتیم.

در این راستا چندین میتینگ، راهپیمائی و جلسه با مسئولین را در بروکسل به همراه سازمانهای مدافع حقوق بشر سازماندهی کردیم در تاریخ ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹ به همراه ملیتهای دیگر یک راهپیمائی از مقابل کمپ "پیتی شاتو" به طرف کمیساریای عالی پناهندگی در بلژیک را داشتیم در ادامه ۴ سپتامبر ۲۰۰۵ فیلم چند نمای ساده از طرف سازمان سراسری پناهندگان ایرانی در بروکسل به نمایش گذاشته شد در ۲۴ سپتامبر سالگرد گرامی داشت یاد "سمیرا آدامو" که توسط پلیس بلژیک در هنگام دیپورت کشته شده بود را سازماندهی کردیم. در ادامه ۱۰، ۱۱، ۱۲ در مقابل دفتر کمیساریای عالی

پناهندگان سازمان ملل در بروکسل برگزار یک میتینگ اعتراضی را سازماندهی کردیم و با آقای Peter van der vaart رئیس قسمت قضائی کمیساریای عالی پناهندگی سازمان ملل در بروکسل نشست داشتیم که در این نشست آقای peter van der vaart رئیس بخش قضائی کمیساریای عالی پناهندگی سازمان ملل در بروکسل با ابراز تاسف از روند رسیدگی به پرونده های پناهجویان ایرانی گفت، ما در بلژیک قدرت اجرائی نداریم ولی میتوانیم با دولت وارد مذاکره شویم وی اشاره کرد که ایران پنجمین کشور ناامن دنیاست، و هر روز خبرهای جدیدی از نقض حقوق بشر در ایران گزارش میشود. وی تاکید کرد که باید به پرونده این پناهجویان با دقت بیشتری رسیدگی شود. آقای peter van der vaart هیئت درخواست کرد برای

"عنایت" قرار میدهد. متروهای پاریس و بخش اعظم بناها و جاده ها و کارخانه های این کشور را کارگران "خارجی"، به گفته وزیر کشور "اویاشان" دیروز، یعنی مراکشی ها و الجزایری ها و سایر مهاجرین آفریقایی یعنی اجداد عصبان کنندگان امروز، بنا کردند، اما خود از بخش اعظم آن محرومند و هنوز در این سرزمین احساس بیگانگی میکنند و ارزاترین نیروی کار و بیکارترین بخش جامعه را تشکیل میدهند و راسیسم تمام عیار و عریان دولتی را به عینه میبینند و لمس میکنند و در زندگی روزانه شان دخیل میبینند.

اینچنین برخوردهای تبعیض آمیز، تخم تفرقه و از خود بیگانگی را در میان انسانها دامن میزند و آنان را به دست زدن به عصبان و شورش سوق میدهد. در این میان باید به میدیای نوکر نیز اشاره کرد که تمام سعی خود را بخرج دادند که جنبه های واقعی این مسئله را کتمان بکنند و اذهان را منحرف و به سمت اقلیت تراشی و رنگ مذهبی و فشارهای مذهبی را به مسئله بدهند و به سراغ رهبران دینی رفتند و آنان نیز عصبان کنندگان را "معرکه گیران آتش افروز" قلمداد کردند و در یک تلاش جمعی و حرکت هماهنگ علیه "آشوبها" و "آشوبگران" فتوا دادند و اینکار را به یک امر غیر شرعی و غیر اخلاقی توصیف کردند. اینان، به همراه دولت و میدیا و خیل تحصیل کرده های نان به نرخ روز خور قبل از اینکه به سراغ عمل

رسیدگی تمام پرونده های رد شده از طرف دولت بلژیک را در اختیار کمیساریای عالی پناهندگی سازمان ملل قرار دهد. در ادامه فعالیتها جلسه ای را با سازمان "صیغه" یکی از سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی را برگزار کردیم که دستاوردهای خوبی به همراه داشت و مسئولین این سازمان یک جلسه را با کمیساریای عالی پناهندگان بلژیک برگزار خواهند کرد و قرار است که در ۱۱، ۱۲، ۱۳ برای بار دوم جلسه ای را با مسئولین این سازمان داشته باشیم تا ما را در جریان مذاکره خود با کمیساریای عالی پناهندگی قرار دهند. هم اکنون در بروکسل یک تحصن برپا شده است که تمام ملیتها در آن شرکت دارند و چندین سازمان مدافعه حقوق بشر از آن حمایت میکنند. سازمان سراسری پناهندگان ایرانی هم در این تحصن

واقعی اینچنین پدیده های اجتماعی بروند، انگشت اتهام را بسوی قربانیان آن نشانه میگیرند و طبقه حاکم را بعنوان بانی مصائب جهان امروز همچون جنگ و فقر، بیکاری و گرسنگی، پناهندگی و اعتیاد و فحشا و بی مسکنی تیره میکنند. همزمان با نا آرامیهای جاری در شهرهای فرانسه راهپیمائی از جانب سازمانهای متعدد براه انداخته شد که در آن مولود عونیت، دبیرکل جنبش مبارزه با نژادپرستی، خطاب به راهپیمایان گفت: آنچه امروز در مناطق حاشیه نشین می گذرد، نشانه خشم واقعی است. پاسخی منفی به تحقیر همیشگی، توهینها و رفتارهای تبعیض آمیز هرروزه است."

بیمرز: آیا اینکارها صرفا توسط مهاجرین و یا پناهندگان صورت میگیرد و یا مردم دیگر یا به اصطلاح مردمان "فرانسوی الاصل" در این اقدامات دخیل هستند؟

سعید آرمان: ببینید، سیاست گنوسازی و جدا کردن خارجی ها در مناطق مخصوصی از شهرهای اروپایی که ویژه فرانسه نیست و در کلبه این کشورها ی اروپایی و حتی سایر شهرهای بزرگ دیگر جهان مانند تهران که حلبی آبادها دارد، در این کشورها نیز مناطقی وجود دارند که درصد بالایی از جمعیت آنان را مهاجرین تشکیل میدهند، که استاندارد زندگی بشدت پائین است و نرخ بیکاری بالاست و اعتیاد و فحشا و فقر و هر آنچه مصائب نظام وارونه سرمایه داری است در

حضور دارد. و برای سازماندهی کردن پناهجویان ایرانی در این تحصن سازمان سراسری يك نماینده تمام وقت در محل تحصن دارد که پناهجویان را در این تحصن اسکان میدهد.

بیمرز: واکنش دولت بلژیک به این آکسیونها چه بوده است؟

کیوان آذری: دولت بلژیک مثل همیشه فعلا سکوت اختیار کرده است و روند رسیدگی به پرونده های پناهجویان را بدون در نظر گرفتن مشکل اصلی آنان ادامه میدهد. **بیمرز:** سازمان سراسری پناهندگان چه برنامه و اقداماتی را در دستور کار خود دارد؟

کیوان آذری: سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد بلژیک در این راستا دو خط اصلی را در دستور کار خود دارد

در قدم اول ما از اعتراض همه پناهجویان از هر کشوری که باشند

آنها بیداد میکند. سیاست نسبیت فرهنگی را برایشان میتراشند تا توقعاتشان را بعنوان انسانهای برابری طلب و هم سطح با مردم جوامع اروپایی پائین نگاه بدارند. در مجموع این عوامل باعث میشود که درصد بیشتری از عصبان کنندگان در میان افرادی با پیشینه "خارجی" میباشند. طبعاً بخشی از جوانان فرانسوی نیز خود از این فقر و فلاکتی که گریبان آنان را هم به درجاتی گرفته است در میان آنان یافت میشود.

بیمرز: اعتراض بر حق است، اما چرا اینان به آتش زدن ماشینهای مردم اقدام میکنند؟ راه دیگری را سراغ دارید؟ اساسا چه باید کرد؟

سعید آرمان: تاکنون در طول تاریخ بدلائل مختلف بخش وسیعی از اعتراضات مردم از کارخانه تا محلات و کوچه و بازار در اشکال عصبان و بهم زدن و آتش زدن و هرج و مرج و آنچه طبقات حاکم از آن به اسم "اخلال" در نظم موجود نام میبرند، رایج شده و بروز پیدا میکند. اعتراض مردم، طبقه کارگر و تهیدستان جامعه پنهان یا آشکار علیه سرمایه داری وجود داشته و دارد، اما آنچه که این بخش از مردم به چنین راههایی پناه میبرند، لابد راهش را نمیدانند و نوك تیز حمله را نمیدانند متوجه کی بکنند و در نتیجه این عصبان چه بدیل سیاسی اجتماعی را باید جانشین نظم موجود کرد و حتی بخش وسیعی از این "خارجیان" و عصبان کنندگان خود را صاحب جامعه نمیدانند و با

حمایت میکنیم و در کنار آنان به مبارزه علیه سیاستهای ضد پناهندگی ادامه خواهیم داد.

در قدم بعدی در دو ماه آینده به همراه شورای پناهندگان ایرانی چندین میتینگ و آکسیون را در دستور کار خود گذاشته ایم که در مقابل کمیساریای عالی پناهندگان در بروکسل، در مقابل پارلمان اروپا، و در مراکز اصلی چندین شهر در بلژیک سازماندهی شده است.

بیمرز: با تشکر از شما که در این مصاحبه شرکت کردید.

کیوان آذری: من هم از شما سپاسگذارم و در خاتمه از فرصت استفاده میکنم و از تمام پناهجویان درخواست میکنم که در این حرکتها اعتراضی شرکت کنند.

به سازمان سراسری پناهندگان ایرانی پیوندید

صلابت و طلبکارانه خود را به اعتراضات رادیکال و حق طلبانه و جنبش سوسیالیستی ولو اینکه ضعیف در این جامعه گره بزنند و با حضور فعال برخورد سمپاتیک مردم و کارگران فرانسوی "الاصل" را بخود جلب بکنند و به این شیوه نظم وارونه سرمایه را نشانه بگیرند. خلاصه بکنم در فقدان يك جنبش رادیکال و قدرتمند سوسیالیستی چنین عصبانیهایی بروز پیدا میکنند و در بهترین حالت بجز تحمیل مقداری رفرم و یا حاکمان را متوجه این زنگ خطر بکنند، کارساز نیستند و به خود آگاهی منجر نمیشود.

بیمرز: توصیه شما برای خوانندگان بیمرز در چنین مواقعی چیست و کلا با چه متدی به آن برخورد کرد.

سعید آرمان: قبل از هر چیز باید این را متوجه شده باشیم که اکثریت قریب به اتفاق پناهجویان و مهاجرین ایرانی در این جوامع بعنوان بخشی از طبقه کارگر و در شرایط بغایت غیر انسانی و با ناچیز ترین دستمزد و بشکل برده داری نوع مدرن و قرن بیست و یکم مشغول کار میباشند و از کوچکترین مزایای اقتصادی و اجتماعی بهره مند نیستند. برای مبارزه متحدانه باید خود را هر چه زودتر از انزوای تحمیل شده بیرون آورد و خود را به جنبش رادیکال و انسانگرا و برابر طلب این جوامع وصل کرد. این مفیدترین و سریعترین راه ممکن برای رسیدن به سعادت و خوشبختی، میباشد.

بیمرز: با تشکر از شما

دو همجنسگرای دیگر قربانی شریعت ضد انسانی حاکم بر ایران شدند!

روز ۱۳ نوامبر روزنامه کیهان تهران از اعدام دو جوان ۲۴ و ۲۵ ساله در شهر گرگان خبر داد. این دو جوان که روزنامه کیهان از آنان به اسامی مختار (ن) و علی (الف) نام برده است در میدان باهنر شهر گرگان و صد البته طبق عادت وحوش اسلامی در ملا عام بدار آویخته شده اند. این اولین بار نیست که جانوران حاکم بر ایران اینچنین وحشیانه به جان انسانهای بیگناه میافتند و احکام "خدا" را در مورد بندگان محکوم به زندگی در جهنم اسلامی، به اجرا در میآورند. همجنسگرایان در ۲۵ سال اخیر از جمله قربانیان نظام ضد بشری حاکم بر ایران میباشند که به "جرم" همجنسگرایی در ملا عام بدار آویخته شده اند. در ماه ژوئیه سال جاری دو نوجوان دیگر در مشهد به همین "جرم" در ملا عام بدار آویخته شدند. شایان ذکر است که طبق خبری از سوی سازمان همجنسگرایان ایرانی پخش شده است یک جوان اهل اصفهان بدلیل فشارهای اخلاقی و روحی وارده و تحقیر و اهانتهای مداوم از سوی خانواده و جامعه پیرامون، خود را حلق آویز میکند. ما به کرات گفته ایم که جمهوری اسلامی بدون اعدام

اطلاعیه برگزاری اولین کنفرانس سالیانه سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - واحد استکهلم

سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - واحد استکهلم در نظر دارد روز پنجشنبه اول دسامبر ساعت ۲۱-۱۸ اولین کنفرانس سالیانه واحد استکهلم را در محل سازمان واقع در Nidarosgata-12 برگزار کند. لذا از تمامی پناهندگان و علاقه مندان به همیاری و شرکت در امور پناهندگی و کلیه سازمانها و نهادهای مدافع حقوق پناهندگی دعوت می شود در این کنفرانس حضور به هم رسانند. همچنین سازمانها و احزابی که حامل پیام برای این کنفرانس هستند می توانند تا یک هفته قبل از برگزاری کنفرانس با دبیرخانه سازمان تماس بگیرند. شماره دبیرخانه سازمان ۰۸۳۹۹۷۳۴ باشد. واحد استکهلم

از صفحه ۱ پناهندگان مخفی

سازمان سراسری پناهندگان ایرانی به اداره مهاجرت معرفی شدند. ساعت ۵ بعد از ظهر کانال س و ت تلفنی با غفور عباس نژاد و اولین خانواده مخفی که خودش را معرفی کرده بود مصاحبه ای انجام داد. غفور عباس نژاد در مورد سیاست های جدید پناهنده پذیری دولت سوئد و جوانب مبهم آن انگشت گذاشت.

از صفحه ۲ کنفرانس نوروز

کامل احمد از فدراسیون سراسری پناهندگان عراقی، بود. ایشان به تفصیل در مورد مسله پناهندگی و مخاطراتی که پناهجویان متحمل میشوند پرداخت و به جریانات اخیر کشور فرانسه پرداخت و راه حلهای خود را در مورد مسله پناهندگی ارائه داد. در بخش بعدی کنفرانس پناهجویان سوال و اظهار نظر نمودند یکی از پناجویان افغانستانی شعر زیبایی که سروده خودش بود برای حاضرین قرائت کرد. در قسمت بعد غفار غلام ویسی در مورد چه باید کردها سخن گفت، که خطوط آن شرح زیر بود.

۱- ادامه دادن به کار مشترک کمپینی که با مرکز انتگراسیون پناهندگان افغانستانی شروع کرده

از صفحه ۱ کارگران

صدای حق طلبانه کارگران خاموش بشود و فعالین کارگری را به سیاه چالها روانه بکنند. از هر طریق ممکن به این بیعدالتی باید اعتراض کرد و موجبات لغو این احکام زورگویانه حافظین نظام استعمارگرانه سرمایه داری را، فراهم کرد.

این فعالین کارگری "جرمی" جز دفاع از حرمتها انسانی و دفاع از حقوق ابتدایی خود یعنی تشکل و اتحاد و برگزاری جشن در روز جهانی خود، را نداشته اند و ما نیز شریک این "جرم" هستیم. این یک افتخار برای فعالین کارگری است. سازمان سراسری

از صفحه ۲ حکمت

داده و این مبارزه در جریان است و مسائلی هم حاد است، و فقط بحث امتیاز طلبی یا به اصطلاح مطالبات رفاهی قشر معینی نیست. بحث پس ندادن یک عده به ایران است، بحث جلوگیری از تروریسم جمهوری اسلامی در آن کشورهاست. در کشورهایی مثل ترکیه و پاکستان،

چندین پناهنده با حضور نمایندگان سازمان سراسری پناهندگان ایرانی به اداره مهاجرت معرفی می شوند و در جمعه ۱۸ نوامبر به فراخوان سازمان سراسری پناهندگان ایرانی، سازمان زنان مهاجر (سازمان رهایی زن) واحد بودن و بوسه استروم بک از حزب چپ گرهمایی در لوکال سازمان برگزار خواهد شد و اطلاعات لازم حقوقی و مشورتی در

بجتهای خیلی اساسی مطرح است. و اگر فقط اروپا، اروپای غربی را ملاک نگیریم میبینیم که بحث وضعیت ایرانیها به عنوان یک قشر آواره و مهاجر، در جاهایی مسائل جدی و سیاسی ای را مطرح میکند که از موقعیت اقتصادی و صنفی اینها ناشی میشود

ادامه دارد
سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد شمال سوئد

دبیر: سعید آرمان

Saeed_arman2002@yahoo.co.uk

تلفن:

۰۰۴۴۷۷۹۱۰۸۹۴۸۷

مسؤل امور مالی

لادن داور

معاون دبیر

مینو همبلی

mhmaily@yahoo.com

تلفن و فاکس

۰۰۱۴۱۶۲۰۱۴۳۱۶

واحدهای کشوری و شهری

ترکیه: محمد محمدی

تلفن: ۰۰۹۰۵۵۵۲۰۵۴۳۰۱

mohammadi1917@yahoo.com

فنلاند: اسمائیل ویسی

تلفن: ۰۰۳۵۸۵۰۳۵۷۳۵۶۴

Esmail.waisi@mail.com

انگلستان: محسن ابراهیمی

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۲۴۱۷۷۳۲
mohsen1244@hotmail.com

نوروز: غفار غلام ویسی

Ghfar@chello.no

کانادا: مینو همبلی

mhmaily@yahoo.com

سوئد: دبیر بهنام ارانی

روابط عمومی: پرشنگ بهرامی
behnamarani@yahoo.se

استکهلم: حسام منتظری

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷
samazad@hotmail.com

وسترس: یدی گلچینی

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۸۳۷۲۲
ygochini@yahoo.com

واحد شمال: غفور عباس نژاد

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۷۹۸۰۵۱
۰۰۴۶۶۷۳۷۰۵۰۷۸۹
ifrboden@hotmail.com

لینشویینگ: حبیب الله مرادی

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۵۶۵۱۵۷
habibmoradi@hotmail.com

یوتوبوری: حسین مرادی

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۵۰۷۲۵۰۴
۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷

Hussein-moradi2001@yahoo.se

آلمان: دبیر لادن داور

Ladann_d@yahoo.com

کلن: مسعود دهرمانی

Masoud_arash2003@yahoo.de

هامبورگ: فرهاد وقار

تلفن: ۰۱۷۶۲۴۵۵۴۶۸۴

حق پناهندگی برای همه